

United Voices-
blásararnir settu
rættiligt lív í

Tað eru ekki bara útlendingar sum duga at
tosa við búkinum. Hesin framúr búk-
talarin úr Klaksvík, hevur góð-
ar framtíðar møguleikar

sangir, har til-
ber at arbeiða við
røddunum enn meiri.
Hetta krevur meiri konsen-
tration, men vil eisini vera
gott fyri kórið at sleppa at
royna. At kórið varð biðið
um at endurtaka eitt lag
undraði ikki, og lógva-
brestir sýnt-
u s t

var sum at alt kvöldið á ein
hátt varð latið upp, tí kórið
kom sera væl frá framförs-
luni, við frálíkum sangúrvali
og ein framburði, sum fór
beint í hjartað. Sera vakurt
var at hoyra tey framføra á
teirra serstaka hátt, so vita
skulu tit, sum fyrireika, at
hetta kann saktans verða
tikið við aftur eina aðru
ferð. Nú fari eg ikki at við-
gera sangirnar, tí teir
vóru teir tradition-
ellu, sum
verða
sungn-
ir flestu
staðir,
men vak-
urt kortini.
Haldið á!

Næsta kór-
ið var »Voices
of Praise«, sum
eg partvís kendist
við frá einum vik-
uskifti eg tók upp til
sendingina »I Vin-
garðinum« vesturi í
Vágum seinasta heyst,
har Heimamissionsung-
dómur hevði stevnu. Ungi
leidarinn hevur lagt eitt me-
gar arbeiði í kórið, tað
hoyrdist týðuliga. Nakrar
fáa staðir hoyrði eg týðu-
ligar veikleikar í kvinnu-
røddunum, men samanum-
tikið ein frálík framførsla.
Serliga skarði framúr
sangurin, ið varð framförd-
ur uttan ljóðföri, t.v.s. tann
háttur kórið sang uppá, reint
og klárt, uttan nakran trup-

ulleika. At kórið megnaði at
fara í holt við »Joyfull, joy-
full« var eitt megnaravrik,
sum nærum líktist upprun-
aligu framförsluni. Solo-
røddin kundi verið eitt sind-
ur meiri sannførandi og
kvinnurøddirnar í
teimum høgu
tónunum
sviku

eitt sindur, men bara tað at
tóra og royna hetta, meti
eg sum eitt satt
b r a g d .
Sang-

Hóast lítil umtalu í fjolmiðlin-
um undan tiltakinum, so sást hetta
ikkí á áksodaraðfjöldini í Norðurl-
landshúsinum. Stóri sátturin var
múgvandi fullur av fólki

ir n i r
vóru allir í
lættara endanum,
so kanska tað hevði
verið gott fyri kórið at leið-
arin fann nakrar stillari

heimamissionin við hesum
kóri hevur fingið eitt stórt
aktív er heilt vist. Roynið
og brúkið hesi mongu ungu,
gevið teimum avbjóðingar,
so skal ivaleyst enn meiri
gott koma burtúr.

Aftaná steðgin fingi vit
loyvi til at uppliva eitt eyk-
anummar við dukkusjón-
leiki á høgum altjóða
stigi. Ein framførsla,
sum ein bert at vanur
við at siggia í kend-
astu tivoli runt um í
heiminum. Hesar
dukkurnar fingi
sanniliga allar á-
hoyrarnar at
liva og syngja
við, og var alt
á einum sera
skemtilig-
um støði,
sum eis-
i n i
fang-
a ð i
tey

s m á u
børnini, ið
lurtaðu. Hetta er
ein framúr møguleika at
frambara kristna boðskapin
fyri børnum.

Sum seinasta kórið, ið
framfördi, fingi vit loyvi at
hoyra »United Voices« enn
eina ferð, og sigast má, at
hetta er flaggskipið innan
føroyskan gospeltónleik.
Altíð hava tey verið góð,
men í kvöld bar av. Frá
fyrstu til síðstu strofu var
alt bara perfekt og tú hevði
kensluna av at sang- og tón-

leikagleðin bara
sprikti út. Samskiðið
millum solosangarar,
kórið og tónleikarnar
var bara heilt einastand-
andi. Orkestursmanset-
ingin var framúr, tá hugsað
verður um, at Eiríkkur altíð
tekur við blásarar við, og
hesa ferð vóru 5 blásarar,
sum rættuliga settu sín ser-
staka dám á sangirnar. Jón
Eli, Samuel, Bjarni, Jan,
Gunnar og Bernhard spældu
sum einglar, og tað merktist,
at teir nú rættuliga hava
funnið rætta steivið. Rødd-
irnar eru bara so framúr, at
úrslitið kann ikki gerast
betri. Nakrar sangir hevði
eg hoyrt kórið syngja fyrr,
men kortini var eitthvørt
nýtt at hoyra, og tað er eisini
gleðiligt at nýtt tilfar kemur
fram viðhvørt.

Sjálvt eykanummarið var
heilt einastandandi væl
skipað, har kórið svaraði
aftur til tær tvær kvinnu-
røddirnar, var á ein hátt
stuttligt, at presisióin
kundi vera so neyv. So, her
er bara gott í væntu. At kór-
ið í lotuni barslar við ætl-
anum um uttanlandaferð er
gleðiligt at hoyra, og tað
skal vera teimum væl unt at
sleppa útum landoddarnar
við teirra sanggleði. Sum er
hava tey einki at skammast
við. Dygdin er í hæddini,
samanlíknað við mangt av
ti ein hoyrir annars.

Samanumtikið eitt ófóra
gott kvöld í Norðurlanda-
húsinum. Ein tók til húsið
sum leggur rygg til festi-
valin, tók til eitt ófóra gott
og avbalanserað ljóð, og eitt
frálíkt ljósshow.

Við hesum vælmøtt til
næsta Gospelfestival á r
2000.

Victor Carlsen